

3. kapitola

Plameny se pořád blížily. Plápolaly nad zemí jako nějaký rozevlátý koberec a postupovaly neúprosně vpřed. A zdálo se, že také vzduch kolem hoří, protože ji bolel každý nádech. Tmavý kůň byl v pasti, oheň vytvořil hořící zeď, která mu zatarasila cestu. Krok po kroku ustupoval, až jeho kopýta narazila do prkenné stěny. Existovala jen jediná možnost, jak uniknout. A v její hlavě byla jen jediná myšlenka. Skoč! Víím, že máš strach, ale teď musíš skočit! Ale zvíře se nehýbalo. A proto musela ona za ním. Plameny teď sahaly až po kolena, když teď skočí, mohla by to ještě zvládnout! Ale něco... nebo někdo ji zadržel. Ne! Vší silou se vytrhla, odstrčila toho neznámého uchvatitele a skočila!

* * *

„AUUUAAAA!“ Pronikavý výkřik vytrhl Ari ze sna. Vyskočila – ovšem jen aby zjistila, že už stojí na nohou. Zmateně zamrkala a snažila se pochopit, co se děje. Ošuntělý regál, patrová postel, potrhaný plakát s červenou formulí 1 na zdi. Byla ve svém pokoji ve sklepě rodiny Švenků, to pochopila. Ale přesto tu něco nehrálo. Protože vedle čela postele dřepěla na zemi jakási postava, která si tiskla ruku na obličej a s klením naříkala. „Jauuuuaaa!“ Ari ještě jednou zamrkala – a v tu chvíli tu dívku poznala. Byla tu už včera. A najednou se jí vybavil i celý zbytek toho příběhu: Přišla sem s velkou pravděpodobností z úřadu péče o mládež, aby si ji tu vyzvedla. Ale proč tu teď klečí na zemi, to jí bylo záhadou.

„Všechno v pohodě?“ zeptala se Ari opatrně a udělala krok směrem k dívce, která se s leknutím obrátila a začala se sbírat ze země.

„Nepřibližuj se ke mně!“ zavrčela ta dívka na Ari a ta hned zůstala stát. Ari smírně zvedla ruce.

„Dobře. Neublížila sis?“ zeptala se. Dívka na ni vrhla pohled.

„Ne. TY jsi mi ublížila! Chtěla jsem tě vzbudit, ale spala jsi jako dřevo, a když jsem tě jen jemně vzala za rameno...“ a na dokreslení poklepala malíčkem ve vzduchu, „... vyskočila jsi, jako kdyby tě kousla tarantule, a dala jsi mi ránu do brady!“ Pohnula bradou ze strany na stranu a skutečně v ní slyšitelně zakřupalo. „Auuuu.“

Ari zavřela oči. Už zase, to ne! Proč se jí to pořád děje? Co to s ní je?! A už zase cítila to jemné svrbění ve vlasech,